

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 9232

гр. София, 26.10.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в закрито заседание на 26.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

като разгледа дело номер **10068** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс вр. пар.4б от ДР на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража.

Образувано е по искане на Г. К., изтърпяващ наказания лишаване от свобода в Затвора – [населено място] да бъде задължен органа по изпълнение на наказанията – Началника на затвора – [населено място] да прекрати безусловно действия и/или бездействия чрез които нарушава негови основни човешки права чл.3,чл.14 и чл.9 от ЕКПЧОС и чл.3 от ЗИНЗС, изразяващи се в отказ за получаването на радиоприемник на лишеният от свобода.

В съответствие с нормата на чл. 277 ал.4 от ЗИНЗС и с разпореждане от 23.10.2023г. съдът е изискал от органа по изпълнение на наказанията незабавно да предостави данни за оспорваните действия и бездействия. На 25.10.2023г. на съдът е докладвано писмо от началника за затвора – С., видно от което по подадено от Г. К. заявление № 2418 от 30.09.2023г. за получаване на радиоприемник, портативен, от негов близък, началника на затвора е поставил резолюция – „Неразрешавам! Купува се от лавката“.

Нормата на чл.3 ал.1 от Закона предвижда, че осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение. По силата на ал.2 от посочена разпоредба за нарушение на ал. 1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото

достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност.

На тази база съдът приема, че подаденото искане от Г. К. не представлява искане по чл.276 и сл. от ЗИНЗС доколкото посочената норма предвижда незабавна защита изразяваща се в съдебно разпореждане по силата на което органа по изпълнение на наказанията или съответното длъжностно лице следва да извърши конкретни действия, с които да предотврати или да прекрати безусловно действията или бездействията, представляващи нарушение на чл. 3, като определи срок за това.

Наличието на спор относно това може ли лишеният от свобода, респ. задържаният под стража да разполага с портативен радиоприемник и като подвъпрос – същият може ли да бъде доставен от друго лице или следва да бъде закупен изрично от лавката на затвора, представляват въпроси неотнормими към наличието на жестоко, нечовешко или унижително отношение. Всъщност, дори само по себе си, притежанието на радиоприемник не може да се счита за основно човешко право, още по-малко такова гарантирано по чл.3,чл.14 и чл.9 от ЕКПЧОС. И като такова не следва да се ползва от реда на незабавна защита по чл. 276 и сл. от ЗИНЗС.

В този смисъл и доколкото притежанието на радиоприемник все пак представлява право, респ. следват да бъдат анализирани границите на защитата му, съответно претендираната незаконосъобразност на накърняването му, съдът счита, че по отношение на искането следва да се приложи процесуалният ред на 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс вр. пар.4б от ДР на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража.

Така при проверка редовността и допустимостта на жалбата съдът приема, че жалбата е подадена в срок. Макар постановеният отказ посредством резолюцията на началника на затвора да е дата 02.10.2023г., то към нея липсва указания относно това, че акта подлежи на обжалване с посочен срок, поради което приложима нормата на чл.140 ал.1 АПК, респ. жалбата е подадена в срок. Същата е подадена от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт, съобразно пар.4б от ДР на ЗИНЗС.

Успоредно с това обаче същата е нередовна, тъй като към нея липсва приложен документ за платена държавна такса в размер на 10лв. по сметка на АССГ. Поради това и в съответствие с чл.158 ал.1 АПК жалбата следва да се остави без движение, като на жалбоподателя да се укаже да отстрани констатираната нередовност, като представи документ за внесена държавна такса в размер на 10лв. по сметка на АССГ.

С оглед изложеното и на основание чл.158 ал.1 вр. чл.151 т.3 АПК, Административен съд София-град,

РАЗПОРЕДИ:

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ жалбата на Г. В. К., изтърпяващ наказания лишаване от свобода в Затвора – [населено място] срещу отказ на началника на Затвора – [населено място] от 02.10.2023г. по заявление № 2418 от 30.09.2023г. на

лишеният от свобода за получаване на портативен радиоприемник.

УКАЗВА на Г. В. К., изтърпяващ наказания лишаване от свобода в Затвора – [населено място], в седмодневен срок от получаване на настоящото разпореждане да представи документ за внесена държавна такса в размер на 10лв. по сметка на АССГ, като при неизпълнение, жалбата му ще бъде оставена без разглеждане.

Препис от разпореждането да се изпрати на Г. В. К., изтърпяващ наказания лишаване от свобода в Затвора – [населено място].

Разпореждането не подлежи на обжалване.

Съдия: